

VENTTIILI

POHJOIS-KREIKAN SUOMI-SEURAN TIEDOTE

TALVI 2017

Thessaloniki by Janne Sirviö, copyright 2008

Pääkirjoitus [Sivu 2](#) (klikkaamalla linkkiä pääset kyseiselle sivulle)

Siellä täällä tapahtuu [Sivu 3](#)

- Tuula Thessalonikissa [Sivu 3](#)
- Elokuvailta [Sivu 3](#)
- Uusi rantagallupitempaus ja lokakuun kuukausitapaaminen [Sivu 3](#)
- Luentoaiheena kaksikielisyys ja opetus [Sivu 4](#)
- Mari ja Pauliina Thessalonikissa, marraskuun kuukausitapaaminen [Sivu 7](#)
- Pikkujoulut [Sivu 8](#)
- Adventtikirkko, kanteleensoitto ja joululaulut [Sivu 8](#)
- Itsenäisyyspäivän vastaanotto [Sivu 9](#)

Eili Andersson: Uuden konsulin ensikokemuksia [Sivu 10](#)

Ateenan suurlähetystö tiedottaa [Sivu 11](#)

- Suomi 100 -juhlaa
- Tasavallan Presidentin vaalien ennakoäänestys
- Viestintää terävöitetty
- KinderDocs - Lasten ja nuorten elokuvafestivaali Thessalonikissa
- Henkilöstömuutoksia
- Kreikan nuoret talouskriisin pyörteissä

Suomi-Seura ry ja USP tiedottavat [Sivu 14](#)

- Kauan odotettu kirjeäänestys ulkosuomalaisille hyväksyty eduskunnassa
- Yle Areenan määräykset poistuvat EU:n alueella Suomessa asuvilta
- Suomi-kouluille lisämääräraha vuodeksi 2018

Ruokapalsta [Sivu 15](#)

Palveluhakemisto [Sivu 18](#)

Tapahtumakalenteri [Sivu 18](#)

Haluatko Sinäkin olla osa maailmanlaajuisista suomalaisverkostoa?

Suomi-Seura ry on maailmalla asuvien suomalaisten asiantuntija- ja palvelujärjestö, jolla on sekä henkilö- että yhdistysjäseniä ympäri maailmaa. Olemme suomalaisten tukena maailmalla arjessa ja juhlassa 90 vuoden kokemuksella.

Suomi-Seura ry tarjoaa Sinulle

**Neuvontaa • Koulutusta • Tiedotusta • Suomen Silta -lehti • Edunvalvontaa
Hyviä jäsenetuja • Suomi-tuotteita**

Suomi-Seura toimii myös ulkosuomalaisparlamentin sihteeristönä. Lue lisää: www.usp.fi

Tervetuloa mukaan toimintaamme!

Lue lisää kotisivuiltamme: www.suomi-seura.fi

SUOMI **SEURA**

Mariankatu 8

00170 Helsinki, Finland

+358 (0)9 684 1210

info@suomi-seura.fi

Miettiessäni aihetta tämän vuoden viimeiseen pääkirjoitukseen, ei vaihtoehtoja ollut montaa. Suomi-100 on ollut niin voimakkaasti esillä, että se on oikeutetusti ollut ykkösotsikko läpi vuoden.

Suomi on näkynyt maailmalla voimakkaasti ja ehkä Suomi-kuva kirkastui entisestään, kun itsenäisyyspäivänä monet maailman tunnetut nähtävyydet valaistiin sinivalkoisiksi. Kohteita oli 50 30 eri valtiossa. Maailman suurimmaksi valoteokseksi on kutsuttu Saana-tunturia, joka loisti lähes 5 kilometriä leveänä ja puoli kilometriä korkeana, näkyen aina Norjaan ja Ruotsiin saakka.

Ateenassa oli valaistuna Hadrianuksen kaari, jonka alla pääkaupungin suomalaiset suurlähettiläämme kanssa lauloivat Maamme-laulun.

Juhlavuosi toi muutenkin Suomea tunnetuksi ympäri maailmaa. Suomi 100 -toimikunta, joka perustettiin jo v. 2015, on tehnyt hienoa työtä yhdessä eri Suomiyhteisöjen kanssa lähes maapallon joka kolkassa. Sen myötä mm. matkailuala sai pontta alleen ja saatiin aikaan 15 % nousu ensimmäisten 9 kk aikana. Kiinalaisten matkailijoiden määrä kasvoi jopa 36 % . Tästä pieni, mutta pippurinen Suomi saa olla ylpeä.

Tietenkin me suomalaiset, ja ennen kaikkea ulkosuomalaiset, teimme myös omalta osaltamme juhlavuotta tunnetuksi esim. sosiaalisessa mediassa. Monet ystäväni, muun muassa Facebookin välityksellä, onnittelivat Suomea ja olivat kiinnostuneita kaikesta tiedosta, jota välitimme.

Nyt tätä kirjoittaessani itsenäisyyspäivä ja sen juhlallisuudet ovat jo takana ja katse on kiinnitetty jouluun ja uuteen vuoteen. Olkoon ensi vuosi sekin hyvä. Mennään ystävät juhlavuodesta saamallamme innolla kohti vuotta 2018. 101 on sekin hieno luku ja siitä on hyvä jatkaa eteenpäin.

Olkaamme pää pystyssä, ylpeinä kotimaastamme, joka osasi kerrankin markkinoida hienoja asioita itsestään maailman tietoisuuteen. Suomi-100 oli aidosti suomalaisten näköinen juhluvuosi.

Sari Silvasti-Kontos
Varapuheenjohtaja

Tiedotetta toimittavat

Päivi
Georgopoulos

Marko
Suomalainen

Tässä numerossa kirjoittavat myös

Rauni
Puurunen

Outi
Holopainen

Sari
Silvasti-Kontos

[Takaisin etusivulle](#)

Siellä täällä tapahtuu

Tuula Thessalonikissa

Tuula Kallankari, joka on ollut seuramme aktiivijäsen ja joka nykyisin asuu Suomessa, vieraili entisessä kotikaupungissaan Thessalonikissa.

Tästä saimme tietenkin aiheen tapaamiseen Ladadikan alueella sijaitsevaan tavernaan, "Marathos:en" 23. heinäkuuta. Tavernaan kerääntyi 11 henkeä, kaupungissa aikaisemmin asuneita suomalaisystäviä sekä tšekäläisiä suomalaisia, seuramme jäseniä ja ei-jäseniä.

Oli todella lämmin kesäilta, ja siinä sitä istuttiin pitkässä pöydässä lämpimässä ja hilpeässä hengessä.

Elokuvailta

Elokuun alkupuolella pidettiin Nikos ja Päivi Georgopouloun kotona elokuvailta. Alkujaan ilta oli tarkoitus pitää heidän takapihalla, mutta todella kuumen illan johdosta, tapahtuma päätettiin siirtää sisätiloihin.

Elokuvasi valittiin Mika Kaurismäen ohjaama "Elämältä kaiken sain", jonka pääosissa näyttelivät mm. Vesa-Matti Loiri, Armi Toivanen ja Peter Franzen.

Pizzaa, olutta, viiniä, hyvä elokuva ja mukavaa seuraa! Mikäs sen mukavampaa!

Uusi rantagallupitempaus ja lokakuun kuukausitapaaminen

Kovin innostuneina kesällä heinäkuussa pidetyn, hauskan ja onnistuneen, rantagallupitempauksen johdosta, se päätettiin panna uusiksi sunnuntaina 1. lokakuuta. Valitettavasti tällä kertaa paikalle ennätti vain kaksi osanottajaa: Seuran sihteeri sekä Suomen Thessalonikin kunniakonsuli, Marko Suomalainen, ja seuran puheenjohtaja, Outi Holopainen, mutta silti saatiin kuin saatiinkin haastateltua ja informoitua n. 25 kreikkalaista.

Jälleen kerran Valkoisen tornin lähettyvillä istuvat, aurinkoista päivää paistattavat kreikkalaiset, innostuivat gallupista, jota seurasi sekä Kreikkaa, että Suomea koskevia pitkiä keskusteluja. Monet haastatelluista olivat joko jo käyneet, tai aikeissa käydä, vierailemassa Suomessa. Heillä oli oikein postitiivinen kuva maastamme, kauniina ja vieraanvaraisena valtiona. Mitäs ihmisillä sitten tällä gallupikerralla tuli mieleen sanasta "Finlandia"?

[Takaisin etusivulle](#)

Tälläkin kertaa suurin osa vastasi sanalla ”kylmää” tai ”lumi”. Erittäin monet yhdistivät Suomen metallimusiikkiin. Maamme koulutusjärjestelmä tuli esille useassa vatauksessa ja jotkut tunsivat suomalaista muotoilua. Joku tiesi Alvar Aallostaa. Porot ja revontulet olivat myöskin tiedossa. Kaikista odottamattomin, ja mielestäni hauskin vastaus, oli kalanmaksajöly!

Gallupissa oli mennyt aikansa, joten vatsa jo kurni ruokaa. Onneksi sen jälkeen oli sovittu pidettäväksi seuran syyskauden ensimmäinen, ns. lokakuun kuukausitapaaminen, paikassa nimeltä "Kafeneio Pirgos", joka sijaitsee Thessalonikin keskustassa ihan Valkoisen tornin tuntumassa.

Paikalla oli ennätysmäärä porukkaa: 16 henkilöä! Oli kivaa, kun tapaamiseen osallistui myös ns. vakioporukan lisäksi kaksi uutta suomalaista: Kalle Ristikartano vaimoineen ja Ville Jeremias Paananen. Kalle, joka on ammatiltaan opettaja, on vastikään muuttanut Thessalonikiin ja Ville on tullut paikkakunnalle, ainakin näillä näkymin väliaikaisesti, teologian ja kreikan kielen opiskelujen merkeissä.

Lisäksi paikalla oli myös uutta polvea: Tuomo Einolan ja Valia Tzirinin esikoinen, Jasonas. Melkein täysin isänsä näköinen, jopa hipiältään

suomalainen, n. vuoden ikäinen pikkupoika, istui kuin tappi, kiltisti ja hymysuin perunoita syöden.

Pitkä oli siis pöytä ja ruokaa piti tilata monta annosta riittääkseen. Luulisin, että vatsat saatiin kuitenkin täyteen, jos ei ruoasta, niin ainakin viinistä!

Outi Holopainen, pj

Luentoaiheena kaksikielisyys ja opetus

Oli korkea aika maksaa pois kiitollisuudenvelkamme Polydromoyhdistykselle, josta olimme saaneet luennoitsijoita Thessalonikissa, pari vuotta sitten pidettyyn, Kreikan ja Kyproksen Suomi-koulujen seminaariin. Niinpä otin vastaan yliopisto-opettajan, Roula Tsokalidoun, kutsun mennä luennoitsemaan kaksikielisydestä ja opetuksesta Aristoteleksen yliopiston kasvatustieteiden laitokselle 19.10.2017.

Ennen tilaisuutta minua jännitti, kuten aina, vaikka olinkin valmistautunut niin hyvin, kuin taisin, ja aikani antoi siihen myöten. Onneksi minulla oli runsaasti kokemuksia kahden kaksikielisen lapsen äitinä ja Thessalonikin Suomi-koulun monivuotisena opettajana.

Kun sitten aloin puhua, oli jännitys tiessään, ja nautin täysin siemauksin tilanteesta. Salissa oli myös joitakin kaksikielisiä opiskelijoita, jotka tietenkin osoittivat erityistä mielenkiintoa aihetta kohtaan.

Kerroin, kuinka muutettuumme Kreikkaan, kohtasin pelon tunteen kieleni menettämisestä. Kreikka oli nyt valtakieli, mutta äidinkieli oli tunnekieli, jonka avulla lapseni kiinnittyisivät oman maani kulttuuriin sekä solmisivat suhteet minuun ja sukulaisiin Suomessa. Jos päättäisin puhua lapsilleni vain valtakieltä, kieltäisin heiltä kaiken tämän. Ajattelin, että jättäisin paljon sanomatta, jos en puhuisi heille sitä kieltä, jota parhaiten osasin.

[Takaisin etusivulle](#)

Vaikka osasinkin kreikkaa oikein hyvin, kaikkia tunne-elämän vivahteita en kuitenkaan pystyisi ilmaisemaan samalla tavoin kuin äidinkielelläni. Syitä oli muitakin: Suomihan oli vaikea kieli eikä jälkikasvuni suomi-kreikka olisi lainkaan hassumpi kieliyhdistelmä nykyajan työmarkkinoilla. Lisäksi hämmötti lasteni mahdollisuus opiskeluun Suomessa, jonka korkeatasoisesta koulutuksesta puhuttiin, ja puhutaan edelleenkin, ihan koko maailmassa.

Aluksi en tiennyt kaksikielisyydestä paljoakaan, mutta sen verran tiesin, että se oli mahdollista ja että sillä ei olisi negatiivista vaikutusta lasteni kielelliseen kehitykseen, vaan päin vastoin. Kerroin, kuinka lapseni alkoivat puhua kahta kieltä, ja kuinka aina yritin puhua heille vain ja pelkästään omaa äidinkieltäni, sillä näin olin lukenut, että pitäisi tehdä. Vaikka tiedostamattomasti joskus lipsuinkin vastaamalla vaistomaisesti kreikaksi, niin tiedostaen käänsin sanomani heti suomeksi ja jatkoin taas omalla äidinkielelläni.

Puuhasin paljon lasteni kanssa, ja kirjojen lukeminen sekä iltasadut tulivat ohjelmaan jo vauvaiästä lähtien. Lähisukulaiset Suomesta lähettivät meille suomalaisia lastenlauluäppäreitä ja lastenohjelmia. Muistan, kuinka

Muumeista tuli lasteni lemppareita ja niitä sitten katseltiin yhä uudelleen ja uudelleen. Onneksi Muumilaakson tarinat olivat ideaalista ohjelmaa aikuisillekin. Lähetin lapseni myös muutaman kerran pari- kolmeksi viikoksi kesällä Suomeen ”kielikylpyyn” ilman ketään kreikkaa puhuvaa mukanaan. Kerran heidän sieltä palattuaan, kului ainakin kaksi viikkoa, kunnes he alkoivat taas puhua kreikkaa.

Kun lapset aloittivat koulunkäynnin, alkoi valtakieli voittaa alaa yhä enemmän ja enemmän. Lisäksi heidän koulussaan ei katsottu suopealla silmällä sitä, että puhuin heille toista kieltä. Opettajat olivat, ainakin vielä silloin, siinä uskossa, että sellaisesta seurasi vain oppimisvaikeuksia. Onneksi minä en heitä kuunnellut. Jossakin vaiheessa lapseni eivät enää suostuneet puhumaan minulle suomea enkä minä heitä siihen pakottanut, mutta yritin heitä siihen silti rohkaista.

Onneksi samoihin aikoihin, me suomenkieliset vanhemmat päätimme perustaa Thessalonikiin Suomi-koulun, joka tuki monella tavalla lasteni suomen kielen kehitystä. Siellä opittiin lukemaan ja kirjoittamaan. Kotona puhuttu arkikieli oli auttamattoman suppeaa, mutta Suomi-koulussa puheenaiheet olivat moninaisempia ja monialaisempia. Ja kuinkas ollakaan, siellä saivat lapseni tutustua muihinkin kaksikielisiin lapsiin ja aikuisiin, jotka myöskin puhuivat tätä heidän äitinsä niin kummallista kieltä. Hauskaa oli se, että painaessaan koulun portista sisään, lasteni kahdenkeskinen kielikin muuttui aina heti suomeksi, vaikka he olivat jo useita vuosia puhuneet keskenään vain kreikkaa. Lisäksi he ovat myöhemmin kertoneet käyttäneensä suomea myös ns. salakielenä aina, kun eivät halunneet ympärillä olevien ihmisten ymmärtävän, mistä he puhuivat.

Tullessaan murrosikään lapseni alkoivat marmattaa: Minkä takia heidän täytyi lauantaina nousta Suomi-kouluun? Reaktioni oli se, että en edes keskustellut asiasta, ja niinpä he jatkoivat siellä kulkemista aina siihen saakka, kunnes he pääsivät kreikkalaisesta lukiosta.

[Takaisin etusivulle](#)

Tyttäreni lähtikin siitä sitten saman tien opiskelemaan Suomeen, valmistuen siellä sosionomiksi ja lastentarhanopettajaksi Lahden ammattikorkeakoulusta. Poikani sinnitteli vielä parisen vuotta kreikkalaisissa ammattikorkeakouluissa, minkä jälkeen hänkin luovutti, lähtien Suomeen ensin töihin ja myöhemmin opiskelemaan. Tämä ei olisi ollut mahdollista, tai ainakin se olisi ollut aiheettoman vaikeaa, ilman sinnikästä yritystäni puhua heille aina suomea ja ilman Suomi-koulua.

Huomasin myös, että kahden kielen myötä lapsillani oli paljon helpompaa ja nopeampaa omaksua muita vieraita kieliä. Heistä tuli myös ”herkkiä kääntäjiä”:

Aina kun johonkin keskustelutilanteeseen tuli mukaan joku ei-suomea-puhuva, he alkoivat vaistomaisesti kääntää, jotta kaikki ymmärtäisivät, mistä oli kysymys.

Ns. codeswitching, eli kahden tai useamman kielen ”sekoittaminen” puhetilanteessa oli myös päivittäistä rutiinia. Codeswitching on normaalia ja suotavaakin, mutta kielten omaksumisvaiheessa uutta ei opita, jos sitä aina harrastetaan. Pitäisi yrittää kaivaa unohtuneet, jo opitut sanat esille ja samalla oppia myös uusia.

Luennon aikana kerroin myös Suomi-kouluista maailmalla, minkä jälkeen siirryin kertomaan omista kokemuksistani Suomi-koulun opettajana. Kerroin, kuinka joskus olen tuntenut olevani jossakin mielessä verrattavissa ns. ”lääkärit maailmalla”- työntekijään, sillä opettajina meidän täytyy olla todella tälle työlle omistautuneita ja sinnitellä vain eteen päin, vaikka kouluvuoden työn tulokset olisivatkin kesäloman aikana vesittyneet. Olen usein tuntenut itseni todella riittämättömäksi ja on monta kertaa tuntunut siltä, että hakkaan päätäni seinään. Ns. ummikkolapset ovat olleet erityinen huolen aihe. Taistelemme myös eri-ikäisten ja eri kielitaitotasosten oppilaiden eriyttämisen vaikeudessa sekä juuri näin omalaatuisiin kouluihin soveltuvan materiaalin puutteessa. Kaikista suurin haaste on kuitenkin aina ollut vanhempien ja sitä kautta tietenkin oppilaiden motivointi. ”On nimittäin ensisijaisen tärkeää osoittaa lapselle, että arvostaa omaa kieltään. Jos vanhempi käyttää kodin ulkopuolella lapsen seurassa mieluummin

ympäristön kieltä kuin omaa äidinkieltään, niin jotenkin se kertoo lapselle, että omassa kielessä on jotain pielessä.

Lapselle pitää tarjota tilaisuuksia kuulla ja käyttää myös sitä kieltä, jonka käyttömahdollisuudet muutoinkin ovat rajalliset. Keskeisintä on vanhempien asenne: halu ylläpitää kieli elinvoimaisena ja usko siihen, että työn tulokset näkyvät vielä jonain päivänä.

Kaksikielisyys on lahja, jonka vanhemmat voivat lapselleen antaa. Kaksikieliseksi kasvamisessa hyvin merkittävä rooli on kodilla. On tärkeää, että lapselle luetaan paljon jo vauvaiästä lähtien. Kun lapselle luetaan ja kerrotaan satuja, kertomuksia, kertovia tietotekstejä, runoja ja loruja, lapsi saa tilaisuuden nauttia kuulemastaan. Tällöin lapsi eläytyy ja saa aineksia ajatteluunsa. Hänen kykynsä ymmärtää omaa ja toisten elämää vahvistuu. Tällöin myös ajattelu kehittyy: lapsi kiinnostuu kysymään, tekemään päätelmiä sekä arvioimaan kuulemaansa. Samalla sana- ja käsitevaranto sekä suomen kielen luku- ja kirjoitustaito kehittyvät ikään kuin huomaamatta.

On tärkeää, että lapsi on kuullut ja kuunnellut suomea, hän on itse tullut kuulluksi, hän on puhunut ja hänelle on puhuttu, hänen kanssaan on keskusteltu, hän on kysellyt ja hänelle on vastattu. Pelkkä kielen kuunteleminen ei riitä. Kieltä oppii puhumaan vain puhumalla itse sitä. Lapsen kuunteleminen ja päivittäinen keskustelu ovat A & O.

Monikielisyys voidaan nähdä myös voimavarana ja tekijänä, jolla on lukuisia, lapsen kehitykseen positiivisesti vaikuttavia ominaisuuksia. Monikielinen kieliyhteisö lisää kielellistä demokratiaa, ja monen kielen hallinta kasvattaa yksilön älyllistä kapasiteettia ja sosiaalista pääomaa. Useiden tutkimusten mukaan monikielisyydellä on selvästi myönteinen vaikutus lapsen kehitykseen.

[Takaisin etusivulle](#)

Monikieliset lapset ovat osoittautuneet yksikielisiä paremmiksi testeissä, jotka edellyttävät käsitteenmuodostusta tai kognitiivista joustavuutta. Heidän metakielelliset taitonsa ovat myös yksikielisiä paremmat. Monen kielen kanssa kasvaneilla on siis paitsi kielitaitoa ja kykyä analysoida kieltä myös luovuutta, joustavaa ajattelua, kulttuuriosaamista – ja kaikkea tätä tarvitaan nyky maailmassa entistä enemmän.”

(Kotimaana suomen kieli. Toimittaneet Maila Eichhorn ja Anne Helttunen. Suomi-koulujen tuki ry 2015)

Jos joku vanhempi on sitten aikanaan, syystä tai toisesta, valinnut ns. valtakielen puhumisen lapsilleen, on myöskin mahdollista tuoda takaisin hukunut kieli.

Tutkijan ja kirjailijan, Soile Pietikäisen, joka on tutkinut sitä, miksi jotkut ulkosuomalaislapset oppivat suomea ja toiset eivät, mukaan ”suomen kielen taito hiipuu jo ennen kouluikää ja yläkouluun siirtyjien vähemmistö puhuu vanhempiansa kieltä.” Mutta, ”jos kieli hukkuu, sitä voi oikeita keinoja käyttäen palauttaa takaisin.”

Peli ei siis ole vielä pelattu, jos näin on käynyt.

Kaiken kaikkiaan olen ymmärtänyt, että toimivan kaksikielisyyden kehitys vaatii päivittäisiä ponnisteluja ja erittäin vahvaa motivaatiota. Kielen osaaminen ei myöskään välttämättä sisällä maan puhe- ja kulttuurin osaamista. Suomessa nykyisin asuva poikani on saanut huomata tämän monta kertaa keskustellessaan suomalaisten kanssa, vaikka hän osaakin suomea yhtä hyvin kuin itse Suomessa kasvaneet suomalaiset ja ihan ilman vierasta korostusta. Kreikkalaiseen tapaan hän keskeyttää usein kanssapuhujansa. Sitten vastaavasti hän ihmettelee, kuinka kauan hänen täytyy jatkaa puhumista jostakin aiheesta ennen kuin hänet keskeytetään. Eikö siis kanssapuhujalla ole mitään sanomista asiaa koskien?

Outi Holopainen, pj

Mari ja Pauliina Thessalonikissa, marraskuun kuukausitapaaminen

Saimme viettää ikimuistettavan kulttuuripainotteisen aamupäivän musiikin, kirjallisuuden ja hyvän ruoan kera Thessalonikissa Kalamariassa sunnuntaina 12.11.17

Vierainamme olivat Mari Hilonen Ateenan Merimieskirkosta sekä Pauliina Mäkinen Ateenan Suomi-koulusta. Päivä alkoi jo aamusta Suomi-koulun oppilaille järjestetyllä musiikkiohjelmalla Kalamarian koululla. Samassa paikassa jatkoimme me seuralaiset teemalla ”Singing in the rain”.

Alkuun oli laulutunti, jonka aikana saimme sekä kisailla tiedoistamme musikaalisävellysten alueelta, että laulaa yhdessä Pauliinan säestäessä ikivihreitä elokuvakappaleita.

Seuraavaksi oli kirjaesittely, jossa Pauliina Mäkinen esitteli meille kirjan "Τὴ γυναικὰ", joka on kreikankielisen käännös Irja Askolan ja Anja Porin runokirjasta "Mikä Nainen". Pauliina kertoi monia kiinnostavia yksityiskohtia työstään ja luki meille kirjan alkuperäisten kirjoittajien hänelle lähettämät kirjeet. Moni käytti mahdollisuutta ostaa kirja lahjaksi pukinkonttiin.

Tilaisuuden jälkeen jatkoimme hyvällä ruoalla kuukausitapaamisen merkeissä "Ανεμότρατα" nimisessä tavernassa, jossa joukkoomme liittyi monia muitakin seuralaisia ja aviopuolisoitamme.

Pöytä notkui herkullisista mezeistä ja viinikin virtasi tuttuun tapaan.

Osaamme me suomalaisetkin pitää hauskaa.

Toivottavasti ensi vuosi tuo tullessaan monia muita vastaavia tapahtumia. Ne ovat aina virkistäviä tuokioita meidän jokaisen arkipäivärutiineissamme.

Sari Silvasti Kontos

Pikkujoulut

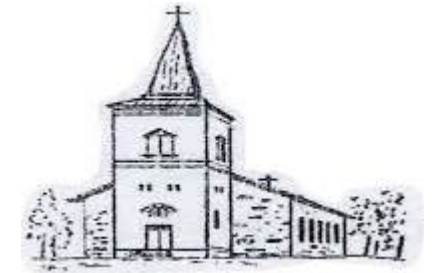
Perinteiset pikkujoulut pidettiin tänäkin vuonna Cafe Bazaar:ssa Thessalonikin keskustassa lauantaina 2. joulukuuta. Paikalla oli 24 henkeä.

Runsaan joulupöydän lisäksi, ohjelmassa oli tietokilpailu ja joulupukin vierailu lahjoineen. Suomi 100-juhlavuoden kunniaksi kajautettiin ensi alkuun "Maamme"-laulu ja Thessalonikin kunniakonsuli, Marko Suomalainen, yllätettiin Suomi-Seura ry:n kultaisella kunniamerkillä, jonka luovutti seururan puheenjohtaja, Outi Holopainen. Ansiomerkki myönnettiin Markolle tunnustukseksi ulkosuomalaisten kulttuuritoiminnan hyväksi tehdystä pitkäaikaisesta työstä sekä kiitollisuuden osoituksena siitä työstä, jota hän on tehnyt ulkosuomalaisten kotimaanyhteyksien säilyttämiseksi.

Adventtikirkko, kanteleensoitto ja joululaulut

Kokoonnuimme Sunnuntaina 3. joulukuuta evangelis-luterilaiseen kirkkoon Finikassa viettämään perinteisen joulujumalanpalveluksen.

Kuten monena edellisenä vuonna, kirkon tilat oli meille ystävällisesti luovuttanut käyttöömmekirkon vastaava, Agios Loukaksen johtaja, Dimosthenis Katsarkas.

Rhodoksen turistipappi, Heikki Järvinen, ja hänen vaimonsa, Riitta Järvinen sekä turistikanttori, Margaret Vainio, olivat tulleet tilaisuutta varten Rhodokselta.

Turistikanttori oli tuonut minikanteleita mukanaan. Ensin soitimme ja lauloimme melodioita niiden säestyksellä – tai ainakin yritimme – ei se niin helppoa ollut. Siinä menivät "mansikat/mustikat ja lakatkin" helposti sekaisin!

[Takaisin etusivulle](#)

Jumalanpalveluksen jälkeen, (ja myös sen aikana), lauloimme kanttorin säestämänä useita joululauluja, jotka toivat mieleemme muistoja nuoruusvuosilta, kun juhlimme joulua Suomessa eri tilaisuuksissa: koulussa, kirkossa ja perheen kera.

Laulujen myötä tulivat syvät muistot esiin ja taisi tulla tippa silmään usealla. Joululla on tärkeä merkitys meille ja haluamme sitä viettää meille läheisten ihmisten kanssa.

Kynnelle kykenevät menivät vielä tilaisuuden jälkeen kirkkokahville.

Rauni Puurunen

Itsenäisyyspäivän vastaanotto

Suomen kunniakonsuli Pohjois-Kreikassa, Marko Suomalainen, järjesti yhdessä Pohjois-Kreikan Suomi-Seuran kanssa Suomi-100 – Itsenäisyyspäivän vastaanoton Thessalonikin Upseerikerholla 15. joulukuuta 2017.

Paikalle saapui yli 200 vierasta: Suomen suurlähettiläs, Juha Pyykkö, paikallisia suomalaisia, Thessalonikin konsultit, Thessalonikin ja lähi seutujen vaikuttajia ja yrittäjiä, Thessalonikin kaupunginjohtaja Jannis Boutaris, Kalamarian kaupunginvaltuuston edustaja, Kreikan ulkoministeriön, armeijan, ilmavoimien, poliisin ja kirkon edustajat, sekä paljon Suomi-ystäviä.

Kuvassa osa paikalla olleista suomalaisista ja heidän puolisoistaan ja lapsistaan.

[Takaisin etusivulle](#)

Eili Andersson: Uuden konsulin ensikokemuksia

Aloitin suurlähetystössä elokuun alussa. Olen tullut ulkoministeriöön vuonna 1984 ja palvellut Singaporessa, Budapestissä, Hongkongissa, Tukholmassa ja Shanghaissa. Vaikka muuttaminen ja asettautuminen ovat siis tuttua, uusi maa on aina uusi. Aloitinkin valmentautumisen jo Helsingissä Suomi-Kreikka-yhdistyksen kielikursseilla.

Aiemmin olen palvellut vähän suuremmissa edustustoissa ja on mielenkiintoista, kuinka moninaiisiin tehtäviin pienessä suurlähetystössä pääsee. Päivittäisten hallintoasioiden lisäksi osallistun kansalaispalvelutehtäviin ja olin mukana myös Oulun vastaanottokeskuksen Ateenan-vierailussa, joka avasi silmiä pakolaistilanteen suhteen.

Olen ihastunut Kreikan ilmastoon, ulkoilumahdollisuuksiin ja moniin mielenkiintoisiin historiallisiin käyntikohteisiin. Vaikka kieli on vielä hakusessa, olen saanut pelkästään positiivista suhtautumista osakseni. Kreikassa on ehkä ystävällisimmät ihmiset, keitä olen tavannut. Vaikuttavin kokemus tähän mennessä oli aito maraton Marathonasista Ateenan Panathinaiko- stadionille. Ajassa ei ollut vielä kehumista, mutta yritän tehdä maratonin joka vuosi Ateenassa ollessani.

Eili Andersson oikealla

[Takaisin etusivulle](#)

Kreikan matkailua vähän hidastaa, että puolisoni ja nyt jo aikuiset poikamme ovat Suomessa, ja osa lomista kuluu siellä. Ensimmäisten kuukausien aikana olen ehtinyt käydä Rodoksella, Peloponnesoksella ja Eginalla. Toivottavasti pääsen käymään Thessalonikissa jo ensi vuoden kuluessa ja tapaamaan aktiivista suomalaisyhteisöä.

Eili Andersson

Ateenan suurlähetystö tiedottaa

Suomi 100 -juhlaa

Suurlähetystön syksy on painottunut Suomi 100 –juhlavuoden tapahtumiin.

Lokakuun 10. järjestettiin asiantuntijaseminaari "The Story of Finland – from Poverty to Prosperity".

Itsenäisyyspäivän aattona 5. joulukuuta Megaron-konserttitalossa pidettiin juhlakonsertti, jossa soitti Radion ja TV:n sinfoniaorkesteri kapellimestari Nikos Christodouloun johdolla. Ohjelmistossa kuultiin useita Sibeliuksen Kreikan-kantaesityksiä. Konsertin jälkeen vastaanotolla nautittiin suomalaisia erikoisuuksia, kuten metsäsieni-coctailpaloja ja Karjalan piirakoita.

Osana maailmanlaajuista kampanjaa tunnettuja kohteita kuten Niagaran-putoukset ja Kristus-patsas Rio de Janeirossa valaistiin sini-valkoiseksi Suomen kunniaksi. Ateenassa valaistiin Hadrianuksen kaari ja itsenäisyyspäivänä suomalaisyhteisö kokoontui sen alle laulamaan Maamme-laulua. Tämä oli tiettävästi ensimmäinen kerta, kun historiallinen kohde Kreikassa valaistiin toisen maan juhlistamiseksi.

Joulukuun 9. päivänä Merimieskirkko järjesti vielä itsenäisyysmessun, jonka päälle suurlähettiläspari järjesti kahvitarjoilun.

Suurlähettiläs Juha Pyykkö on lisäksi osallistunut Suomi-yhteisöjen itsenäisyysjuhliin Rodoksella, Kreetalla, Tiranassa ja Thessalonikissa.

Tasavallan Presidentin vaalien ennakoäänestys

Kreikassa on mahdollista äänestää ennakkoon:

Thessalonikissa 19.-20.1.2018

(mahdollinen toinen ennakoäänestys 2.2.-3.2.2018)

Ateenassa 17.-20.1.2018

(mahdollinen toinen ennakoäänestys 31.1.-3.2.2018)

Haniassa 17.-18.1.2018

(mahdollinen toinen ennakoäänestys 31.1.-1.2.2018)

Rodoksessa 17.-18.1.2018

(mahdollinen toinen ennakoäänestys 31.1.-1.2.2018)

Viestintää terävöitetty

Suurlähetystön facebook-sivua (www.facebook.com/FinnishEmbassyAthens) on aktivoitu entuudestaan ja lisäksi on avattu Twitter-tili (www.twitter.com/FinEmbAthens). Suurlähetystö bloggaa Ulkoministeriön sivuilla "Ajatuksia Apollonin mailta" (<https://blogit.ulkomministerio.fi/ateena>). Muistathan myös edustuston verkkosivut (www.finland.gr), mistä löytyy uutisten lisäksi monenlaisia ohjeita, mm. kuinka passia haetaan. Näitä kanavia kannattaa totutella seuraamaan ns. hyvän sään aikaan, sillä kriisin sattua ne ovat ensisijaisia viestintäkanavia.

[Takaisin etusivulle](#)

KinderDocs - Lasten ja nuorten elokuvafestivaali Thessalonikissa

Macedonian Museum of Contemporary Art'issa esitetään dokumenttielokuva "Perfect Selfie" 23.2. (koulut) ja 24.2.2018 (kaikille).

Olivia Oras on suomalaisen taiteilijaperheen tytär, joka elää hieman erilaista elämää kuin tavallinen teini-ikäinen. The Perfect Selfie seuraa Instagram-tähden elämää vuoden ajan ja näyttää hetkiä, joita hän ei itse julkaise. Lisätietoja <http://kinderdocs.com/>

Henkilöstömuutoksia

Vuodenvaihteessa suurlähetystön virka-asunnon pitkäaikainen taloudenhoitaja ja kokki, Outi Mitros, jää hyvin ansaitulle eläkkeelle.

Kreikan nuoret talouskriisin pyörteissä

13.12.2017 Suomen Ateenan-suurlähetystön blogi <https://blogit.ulkoministerio.fi/ateena/> Jaana Oikarinen-Vasilopoulos

Kreikan talous on ollut taantumassa viimeiset kahdeksan vuotta, ja sen myötä kansalaisten elintaso on tippunut keskimäärin neljänneksellä. Työmarkkinoilla ensi askeleita ottavat nuoret aikuiset ovat joutuneet tilanteeseen, jossa omat tulevaisuuden näkymät ovat vaikeasti hahmotettavissa johtuen korkeista työttömyysluvuista ja tarjolla olevien vaihtoehtojen niukkuudesta.

Kreikka on muiden Välimeren maiden tapaan hyvin perhekeskeinen yhteiskunta, jossa suvun merkitys on suuri sosiaalisessa kanssakäymisessä ja tarpeen tullen myös taloudellisena tukipilarina. Kouluttautumisen kautta ovat sosiaaliset erot kaventuneet Kreikankin yhteiskunnassa. Siksi suurin osa nuorista jatkaa automaattisesti lukioon, josta on mahdollisuus päästä yliopistoon kansallisten "ylioppilaskirjoitusten" kautta.

Nuoret miehet suorittavat yleensä pakollisen asevelvollisuutensa valmistuttuaan yliopistosta tai ollessaan loppusuoralla opinnoissa. Monien nuorten ambitiona on suorittaa maisterintutkinto ulkomailla valmistuttuaan ensin neljä vuotta kestäväan alempaan korkeakoulututkintoon kreikkalaisesta yliopistosta. Ulkomainen jatkotutkinto antaa lisäarvoa haasteellisilla työmarkkinoilla.

Työpaikoista pulaa

Koulutusta vastaavan työpaikan löytäminen ei kuitenkaan ole helppoa talouskriisin näivettämässä Kreikassa. Enimmäkseen tarjolla on kausiluonteista työtä minimipalkalla tai osa-aikatyötä. Vakituisten työsuhteen saamista vaikeuttavat myös palkan korkeat sivukustannukset.

Siten moni nuori on joutunut toistaiseksi jäädyttämään unelmiaan ja tekemään esimerkiksi tarjoilijan töitä yliopistotutkinnolla. Korkeaa osaamista vaativaa yritystoimintaa on syntynyt hyvin vähän kriisivuosien aikana. Yritysten toimintaympäristöstä on tullut vaikea veronkorotusten, pankkilainojen puutteen, pari vuotta sitten voimaan tulleiden pääomakontrollien ja byrokratian takia.

Kreikassa ei ole tarjolla myöskään Suomen kaltaista sosiaaliturvajärjestelmää. Oma ydinperhe on nuoren tuki ja turva sekä opintojen rahoittamisessa, että töitä hakiessa. Työttömyyskorvaukset ovat pieniä ja ajallisesti rajoitettu vuoteen kerrallaan. Uuden korvauksen saamiseksi on välillä tehtävä taas töitä.

[Takaisin etusivulle](#)

Kreikan valtio on ollut aina haluttu työnantaja johtuen sen tarjoamista hyvistä eduista työntekijöilleen. Palkka on keskimäärin yksityistä sektoria parempi, ja työpaikka varma eläkeikään asti. Talouskriisin vuosina on valtion rekrytointeihin sovellettu tiukkoja sääntöjä, joka on rajoittanut huomattavasti uusien työntekijöiden palkkaamista. Turvallisuusalan ammateista on kuitenkin selkeä väylä valtion palvelukseen, ja siten poliisien ja sotilaiden koulutusta kohtaan on havaittu lisääntyntä mielenkiintoa viime vuosina.

Kreikan talouden odotetaan pääsevän jo orastavaan kasvuun tänä vuonna. Kuvassa vasemmalla Kreikan valtiovarainministeriö.

Kun kotimaan vaihtoehdot ovat vähissä, arviolta puolisen miljoonaa kreikkalaista on etsinyt parempaa tulevaisuutta ulkomailta, ja suurin osa näistä lähtijöistä on ollut korkeasti koulutettuja nuoria. Kolmannes ulkomaille lähteneistä olisi kuitenkin valmis palaamaan takaisin Kreikkaan, jos koulutusta vastaavia työpaikkoja olisi tarjolla. Tämän aivovuodon katkaiseminen olisi myös Kreikan tulevaisuuden kannalta tärkeä.

Perheen perustaminen kangertelee

Kun nuorten näköpiirissä ei ole varmaa taloudellista tulevaisuutta, jää perheenkin perustaminen yhä myöhäisemmäksi. Suurin osa nuorista aikuisista asuukin yleensä kotonaan siihen asti, kunnes päättää solmia avioliiton – naiset keskimäärin kolmikymppisinä ja miehet 33 –vuotiaina. Entisenlainen sosiaalinen paine pesän rakentamiseksi ja jälkeläisten hankkimiseksi on helpottunut nuorten naisten osalta. Siten jopa viidennes kreikkattarista näyttäisi harkitsevan sinkkuna pysymistä, jota aikaisemmin pidettiin enemmänkin merkinä kysynnän puutteesta avioliittomarkkinoilla.

Lapsia ei myöskään tule maailmaan enää entiseen tapaan, kun nykyään jokaista naista kohti syntyy enää 1,3 lasta Kreikassa. Esikoisen syntymä ajoittuu usein kreikkalaisnaisten kolmekymppissynttäreiden läheisyyteen.

Lasten hankkiminen talouskriisin aikana ei ole niin yksinkertaista kuin se pohjoisesta päin näyttäisi. Kreikassa ei ole olemassa neuvolajärjestelmää vaan yleensä gynekologit/synnytyslääkärit seuraavat vastaanotoillaan raskauden kehittymistä. Osa näistä gynekologeista voi olla myös julkisen terveydenhuollon yhteistyökumppaneita, joten raskausaikana ei normaaleista seurantakäynneistä heidän yksityisvastaanotoillaan tarvitse maksaa. Itse synnytykset tapahtuvat kuitenkin pääasiassa yksityisissä sairaaloissa, koska kreikkalaiset eivät yleensä luota julkisten sairaaloiden päivystäviin synnytyslääkäreihin. Synnytyksen hinnaksi voi helposti tulla pari kolme tuhatta euroa.

Jotta Kreikan väestön ikääntyminen saataisiin pysäytettyä, tulisi lapsiperheiden saada enemmän taloudellista tukea alkutaipaleellaan.

[Takaisin etusivulle](#)

Kauan odotettu kirjeäänestys ulkosuomalaisille hyväksytty eduskunnassa

Kauan odotettu kirjeäänestys ulkosuomalaisille hyväksytty eduskunnassa Eduskunta teki historiallisen päätöksen hyväksyessään kirjeäänestyksen ulkosuomalaisille tiistaina 21.11.2017 eduskunnan täysistunnossa. Suomi-Seura ry ja ulkosuomalaisparlamentti ovat kampanjoineet kirjeäänestyksen puolesta 17 vuotta. Kirjeäänestys vahvistaa suomalaista demokratiaa ja vastaa tätä päivää, jossa ihmisten liikkuvuus on lisääntyvä megatrendi. Suomen ulkopuolella asuvia äänioikeutettuja on yli 242 000. Ulkosuomalaisten äänestysvilkkaukset on pysynyt noin 8 – 10 %:ssa, ja siihen on tärkein syy ollut pitkät ja kalliit matkat äänestyspaikalle. Monet ulkosuomalaiset joutuvat ottamaan jopa työstä vapaata äänestystä varten. Kirjeäänestyksen on määrä olla käytössä vuoden 2019 eduskuntavaaleista lähtien. Nyt hyväksytyn lain mukaan oikeus äänestää kirjeitse on ulkosuomalaisilla äänioikeutetuilla ja niillä Suomessa vakituisesti asuvilla äänioikeutetuilla, jotka ovat ulkomailla koko sen ajan kun Suomessa voi äänestää eli ennakoäänestysajan ja vaalipäivän. Äänestystilanteessa on oltava paikalla kaksi todistajaa, jotka todistavat allekirjoituksillaan, että äänestys on tapahtunut vaalisalaisuus säilyttäen ja vaalivapautta kunnioittaen. Äänioikeutettu voi itse valita, äänestääkö hän kirjeitse vai menemällä ennakoäänestyspaikkaan Suomen ulkomaanedustustoon. Kirjeäänestys on voimassa lähes 50 maassa, muun muassa Ruotsissa, missä se on nostanut ulkoruotsalaisten äänestysvilkkautta huomattavasti.

Lisätietoja:

Suomi-Seuran toiminnajohtaja Tina Strandberg, tina.strandberg@suomi-seura.fi

Ulkosuomalaisparlamentin sihteeri Sini Castrén, sini.castren@suomi-seura.fi

Yle Areenan maarajoitukset poistuvat EU:n alueella Suomessa asuvilta

Yle Areenan maarajoitukset poistuvat vuonna 2018 vain Suomessa pysyvästi asuvilta silloin kun he matkustavat tai lomailevat EU:n alueella eli digimateriaalin siirrettävyys-oikeus on väliaikainen. Yleltä keväällä saadun tiedon mukaan palvelu olisi koskenut kaikkia suomalaisia ([Yle uutiset 9.2.2017](#)). Yle perustelee päätöstä sillä, että osa ohjelmistoa perustuu maksettuihin esitysoikeuksiin, jotka ovat maakohtaisia, eivät kansalaisuuteen perustuvia. Yle tarkistaa kotipaikan Väestörekisteristä. Ylen ohjelmasisältö ei siis tule liikkumaan vapaasti rajojen yli ulkosuomalaisten mukana, mitä Ulkosuomalaisparlamentti esittää ([päättölauselma 43/2017](#)).

Suomi-kouluille lisämääräraha vuodeksi 2018

Eduskunta on jälleen osoittanut arvostavansa Suomi-koulujen työtä ulkosuomalaislasten ja -nuorten suomen kielen ja kulttuurin tuntemuksen hyväksi. Valtiovarainvaliokunta on myöntänyt 150 000 euron lisämäärärahan Suomi-koulujen toiminnan tukemiseen vuonna 2018. Tästä määrärahasta tuetaan myös äidinkielenään ruotsia puhuvia ulkosuomalaislapsia. Tänä vuonna Suomi-koulut saivat Suomi-Seura ry:n myöntämän Vuoden ulkosuomalainen -tunnustuksen. Kiitämme Suomi-koulujen väkeä hienosta ja ansiokkaasta työstä vuonna 2017: teette arvokasta työtä suomen kielen ja kulttuurin ylläpitämiseksi maailmalla! Toivotamme yhdessä tekemisen ja uuden oppimisen iloa vuodelle 2018!

[Takaisin etusivulle](#)

Ruokapalsta

Pikakaalikääryleet

Määrä: 12 kappaletta

1 kurttu- eli savojjinkaali
400 g sika-nautajauhelihaa
1 sipuli
1 kananmuna
½ dl riisiä
2 dl ruokakermaa
1 dl vettä
½ tl valkopippuria
1 tl meiramia
2 rkl siirappia
1 ½–2 tl suolaa

Lisäksi:
25 g voita
2 rkl siirappia

Voitele muffinivuoka ja laita jokaiseen koloon kurttukaalin lehti.

Paloittele loppu kaali kulhoon ja lisää mukaan jauheliha, hienonnettu sipuli, kananmuna, riisi, kerma ja vesi. Mausta seos valkopippurilla, meiramilla, siirapilla ja suolalla. Sekoita hyvin.

Lusikoi täytettä jokaiselle kaalinlehdelle ja nosta reunat päälle. Peitä kääryleet foliolla ja paista 175-asteisessa uunissa pellin päällä noin tunti.

Ota folio pois ja voitele kaalikääryleet voi-siirappiseoksella ja paista vielä 30 minuuttia 200 asteessa.

Nauti puolukoiden kera tai puolukkahillon kera.

Juusto croissants (20 kpl)

1,5 dl maitoa
25g hiivaa
1 rkl sokeria
2 kananmunaa
7 dl vahnäjauhoja
0,5 tl suolaa
200g margariinia
Täyte ja kuorrutus:
2,5 dl juustoraastetta
Voiteluun:
1 kananmuna

Liuota hiiva kädenlämpöiseen maitoon yleiskoneen kulhossa. Lisää joukkoon sokeri ja munat, sekoita ainekset tasaiseksi. Lisää jauhot ja anna koneen käydä 5 minuuttia pienellä teholla. Lisää koneen käydessä vähitellen joukkoon kuutioitu kylmä margariini niin, että edellinen on sekoittunut taikinaan. Anna taikinan kohota 2 tuntia lämpimässä.

[Takaisin etusivulle](#)

Kauli taikina jauhotetulla leivinpöydällä suorakaiteenmuotoiseksi (30 x 45 cm) levyksi. Leikkaa levy pituussuunnassa kahteen osaan. Leikkaa leveysuunnassa vielä viideksi palaksi. Puolita palat kulmasta kulmaan kolmioiksi. Laita palojen leveimpään osaan pieni nokare juustoraastetta. Kääri leveimmästä suunnasta aloittaen rullalle. Siirrä leivinpaperoidulle uunipellille saumapuoli alaspäin. Voitele croissantit munalla ja ripottele pinnalle loppu juustoraaste. Paista 225-asteisen uunin keskitasolla 15–18 minuuttia.

Liha-porkkana mureke

400g naudan jauhelihaa
2 porkkanaa (n. 200g)
3/4dl korppujauhoja
1 1/2dl maitoa
1dl sipulisilppua
2tl juoksevaa margariinia
1tl suolaa
1tl rakuunaa
2tl sinappia

Pese ja kuori porkkanat. Leikkaa toinen porkkana pituussuunnassa kahtia ja toisesta puolikkaasta pitkittäin ohut, porkkanan muotoinen viipale. Raasta loppu porkkana ja kokonainen porkkana meheväksi raasteeksi. Voitele suorakaiteen muotoinen vuoka (tilavuus 1 1/2 l). Leikkaa vuoaan pohjalle leivinpaperi, jonka päälle panet porkkanaviipaleen.

Mittaa kulhoon korppujauhot. Lisää maito puuhaarukalla sekoittaen. Sekoita hyvin ja anna turvota pari minuuttia. Mittaa sipulikuutiot pieneen kulhoon ja valuta päälle rasva. Kuumenna mikrossa (600 W) kaksi minuuttia. Lisää korppujauhojen joukkoon jauheliha, suola, rakuuna, sinappi, sipulit ja porkkanaraaste. Sekoita mureketaikina tasaiseksi. Kaada taikina vuokaan ja tasoita murekkeen pinta. Kypsennä 200-asteisen uunin alimmalla tasolla noin 35 minuuttia. Kumoa porkkanamureke vadille ja poista leivinpaperi. Tarjoa lisänä perunasosetta.

Suolakaramellipannacotta

Annoksia: 4 (1,5 dl vetoisiin jälkiruoka-astioihin)

2 liivatelehteä
5 dl kermaa
0,5 dl sokeria
1 vaniljatanko

[Takaisin etusivulle](#)

Suolakinuski:
0,75 dl sokeria
0,75 dl kermaa
1 rkl voita
0,5 tl suolaa
kourallinen pähkinäsekoitusta

Aloita valmistaminen hyvissä ajoin, huomioiden hyytymisaika. Laita liivatelehdet likoamaan kulhoon, runsaaseen kylmään veteen.

Mittaa paksupohjaiseen kattilaan kerma ja sokeri. Halkaise vaniljatanko ja kaavi siitä siemenet veitsen terällä. Lisää tanko ja siemenet kermaan. Kiehauta seos hitaasti, jotta sokerit liukenevat kermaan.

Nosta kattila liedeltä ja lisää joukkoon puristellut liivatelehdet. Sekoita tasaiseksi. Poista vaniljatanko ja kaada seos jälkiruokakulhoihin. Nosta jääkaappiin jähmettymään vähintään neljäksi tunniksi.

Valmista kinuski. Mittaa kattilaan sokeri ja kerma. Anna kiehahtaa, kunnes sokeri on sulanut. Lisää voi ja suola, keitä vispaten noin 5 minuuttia, kunnes kinuski on kauniin värinen ja kinuskimaisen sakeaa.

Kaada kinuski pienene astiaan jäähtymään. Nosta kattilaan pähkinät ja pyörittele niitä kinuskissa. Nosta ne pieneen kippoon odottamaan tarjoilua. Säilytä kinuski huoneenlämmössä.

Kun pannacottat ovat jähmettyneet, kaada päälle noin ruokalusikallinen jäähtynyttä kinuskia jokaiseen annokseen. Ripottele päälle muutama pähkinä.

Omenakakku Sharlotka

5 kpl Granny Smith-omenaa
3 kpl kananmunaa
2,5 dl sokeria
1 tl vaniljasokeria
2,5 dl vehnä jauhoja
Pinnalle: kanelia, tomusokeria

Laita uuni kuumentamaan 175 asteeseen.

Laita leivinpaperi halkaisijaltaan 24-senttisen irtopohjavuon pohjalle ja reunoille. Voitele hyvin.

Halkaise omenat ja poista siemenkodat. Voit kuoria ne, jos haluat. Leikkaa omenat ohuiksi viipaleiksi ja puolita viipaleet. Levitä omenaviipaleet vuokaan.

Vaahdota kulhossa munat ja sokeri. Lisää vaniljasokeri ja jauhot varovasti käännellen. Kaada paksu seos vuokaan omenoiden päälle. Paista omenakakkua uunin alatasolla 20 minuuttia ja lopuksi keskitasolla 25–30 minuuttia. Jäähdytä.

Leikkaa reunat veitsellä irti vuon reunoista. Kumoa kakku tarjoiluvadille ja irrota leivinpaperi. Siivilöi päälle kanelia ja tomusokeria.

Vinkki! Tarjoa kakku kermavaahdon ja vadelmahillon kanssa.

[Takaisin etusivulle](#)

Fysioterapia

Aleksandros Dimitriadis, Mob. 697 3488095

E-maili alex_physio@hotmail.com

Graafinen suunnittelija

Andreas Dimitriadis, Mob. 697 9762145

E-maili andreas1701@gmail.com

Käsintehtyä keramiikkaa ja koruja

Päivi Georgopoulos, Puh. 697 4031922

Myös tilauksia otetaan vastaan.

Käännöksiä, suomen, ruotsin ja kreikan kielen oppitunteja

Outi Holopainen, Mob. 697 9774482

E-maili oumasoou@hotmail.com

Tammikuu	Keilailukilpailut
Helmikuu	Yleiskokous
Maaliskuu	Kuukausitapaaminen
Huhtikuu	Kuukausitapaaminen, mahdollisesti pääsiäiskirkko
Toukokuu	Kuukausitapaaminen
Kesäkuu	Ruokafestivaalit, Suomi-koulun päättäjäiset

Talvi-kevätkaudena tullaan järjestämään myös elokuva- ja karaoketapaamisia.

Tapahtumien aika ja paikka ilmoitetaan lähempänä ajankohtaa.

Seuraava tiedote ilmestyy kesällä 2018. Toimitus odottaa jälleen lukijoilta juttuja, vinkkejä ja kommentteja tiedotteeseen.

Tiedotteen sähköpostiosoite on tiedote@suomi-seura.gr

[Takaisin etusivulle](#)